

ԱՍԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոչկարիոյ համար	12 ֆր.
ստեկանի	6 »
վեցսուսնայ	15 »
Արսամանակի համար	8 »
ստեկանի	3 ֆր.
վեցսուսնայ	1.50 »

Ծանոցման տողը ստանալիս երեսին համար 40 ս. իսկ վիճակի երեսին համար 20 ստեկանի է. երեսին առջի սեղաններու համար 20 0/0 զեղչ կրույալ:

Վառանգի համար ձևովի 10 ստեկանի

ՇՆՔԻՆ

ԼՐԱԳԻՐ ԱԶԳԱՐԻՆ. ԲԱՂՈՒՄԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԿՐ ԶՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻ ԶՈՐԵՐՇԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐԱԹ ՕՐԵՐԸ

ОТГОВОРНИКЪ СТЕПАНЪ КАНАРИАНЪ

Նախկին զրահ զրկեյ խմբագրութեանս հասցեի

Редакция на вѣстникъ "Шаржунъ" Варна

Redaction du journal "Charoun" (Bulgarie) Yarna

Պոչկարիոյ համար ձևովի 15 ՍԱՆԻՄ

Արսամանակի համար ձևովի 20 ՍԱՆԻՄ

Գրութիւնք եւ չեմք տրուիր

ՇՆՔԻՆԻ Ի ԲԱՍՏԱՆՈՐԴ ԳՐՈՒՈՂԸ ԲԱԺՆԳԻՆԸ ՊԵՏԻ Է ԿԱՆԻՈՎ ՎՃԱՐԷ

ՈՒՍՆԵՐԸ ԵՒ ԿԱՅԵՐԸ

Ուսուցիչ զաւակները մէջ պահաս չեն այն բարձր տիպերը որոնք քաջութիւնը ունեն բացառապէս հայերին պաշտպանելու կառավարութեան բարձր պաշտօնեաների ոտնձգութիւնները և յետագէմ, շովէն մամուլի յարձակումները դէմ, նոյնիսկ իրենց վտանգի ենթարկելով: Դրանց ամենաբէկէֆ և յայտնի ներկայացուցիչը վերջերս հանդիսացաւ Բաքուի նախկին քաղաքապետ պարոն Նովիկով, որը իշխան նակաշինէի մասին հրատարակած մեղադրական նով, արտասահմանում ամենից առաջ «Նարժուճի» ընթերցողները կարդացին, բացարձակ ցոյց տեց իր զգանքը դէպի ուսուցիչ կառավարութեան բռնած սխտէճը հայերիս հանդէպ:

Այսօր աւելորդ չենք համարում մեր ընթերցողներին յայտնել որ նոյն այդ կորովի քաղաքացին քիչ է մնացել Պետերբուրգում ձերբակալի իր հակահասարակական հրապարակային մի ճառի համար:

Մայիս 24ին Պետերբուրգից հեռագրում են հետեւեալը.

«Պալլովսկի կոնցերտան սըրուհում» գրչերը հուաքուած էին մօտ հինգ հազար հոգի, մի ցոյց եղաւ Կօրէայի նեղուցի մէջ տեղի ունեցած ուսական պարտութեան առթիւ: Հասարակութիւնը նազախմբից պահանջում է նազել թաղման քայլերը: Մի քանի ճառեր արտասանվեցին այդ առթիւ: Բաքուի նախկին քաղաքապետ Նովիկով խօսեց պատերազմի դադարման անհրաժեշտութեան մասին: Ոստիկանութիւնը սրահ լեցվեց և ուղեց ձերբակալել Նովիկովին: Ընդհարում տեղի ունեցաւ, ոստիկանութիւնը սրբը հանեց, հասարակութիւնը պաշտպանվում էր զաւազաններով և աթոռներով: Քառորդ ժամի չափ սրահում մեծ անկարգութիւն էր տիրում: Վեր

ջապէս հասարակութիւնը դուրս մղվեց դէպի պարտէզը ուր գիւմարովից հրացանակիրները մի վաշտից: Շատերը սարսափահար եղած կրկին սրահ մասն ու այն տեղից դուրս գալով կայարանը նստեցին այդ միջոցին պատրաստ վագոնները քաղաք մեկնելու: Կայարանում կրկին մի քանի ճառեր արտասանվեցան: Թէ ոստիկանների և թէ հասարակութեան միջից մի քանի վիրուտորեալներ կան:

Հեռագրում որոշ չէ թէ վերջի վերջոյ Նովիկով ձերբակալվել է թէ ոչ: Բայց ըստ երևոյթի ուսուցիչ կառավարութիւնը այլևս որոշած է Նովիկովի օձիքից բռնել: Որում անշուշտ պակաս դեր չէ խաղում և նրա բռնած գիրքը Բաքուի կոտորածների առթիւ:

Բոլոր սրտով մաղթենք որ Նովիկով չընկնի ուսուցիչ կառավարութեան ճանկը, որովհետեւ ներկայումս ուսուցիչները այդպիսի յանդուգն, աչնի և գիրքով ու ժողովրդականութիւն վայելող զաւակների պէտքը շատ ունի:

«Նովոյէ Վրէմիա» թերթը մի յօդուածով յայտարարում է որ հայ եկեղեցիների գրաւված հարստութիւնը երեւակայովածի չափ մեծ չէ եղել, ու նրանից երբէք չէ ծախսվել պետութեան հակահարկ գործերի վրա, ինչպէս հուստացնում էին ու պահանջում է որ կալածները ետ դարձնեն:

Ի հարկ է «Նովոյէ Վրէմիա» խմբագրութիւնը Ալեքսանդր Նովիկովի նման մարդկանցից չէ կազմված ու այդ յայտարարութիւնը չէ լինում նոյն ազնիւ թեւազրութեամբ, որով սովոր են զեկավարվել Նովիկովները: այնու ամենայնիւ միջիտարական է, թէեւ ուսական ներկայ տագնապի ճնշման տակ ժայթքված, որ «Նովոյէ Վրէմիայի» պէս հայտատեաց և հայահալած թերթերն իսկ կամաց կա

մաց խոտովանում են որ ուսուցիչ կառավարութեան արածը հայերի հանդէպ կատարեալ և ոչ մի կերպով արդարանալի աւագարութիւն է: Երանի թէ այդ կիսպոչտօնակտն համարված թերթի յայտարարութիւնը ճիշտ լինէր և ուսուցիչ կառավարութիւնը մի քայլ անէր սուր կերպարանք ստացած անտաղօնիզմը պաշտօնապէս մի քիչ մեղմացնելու:

Թիֆլիսից Պետերբուրգ հաղորդում են հետեւեալը «Թաթարական» զինված հրոսախմբերը գիւմարութեան չը հանդիպելով և անպատիժ մնալով շարունակում են տեւել հայ անպաշտպան գիւղերը: Թաթարները խորտակում են եկեղեցիները, որոպղծում են քրիստոնէական սրբութիւնները: Մի քանի գիւղերում հայերին սարսափելի տանջանքներ են թիրարկելով ստիպել են մահամտականութիւնը ընդունելու: Շարժումը սպառնում է տարածվել ամբողջ անդրկովկասում: Լուր է է պատում որ Պարսկական 10000 թաթարներ պատրաստվում են ուսաց սահմանը անցնել մի քանի գաւառների հայ գիւղերը աւերելու համար:

Հեռագիրը շատ որոշ է: Անդրկովկասը վերածվում է տաճկաստանի և կովկասի հայութիւնը բացարձակօրէն ներկայանում է այնպէս ինչպէս տաճկահայն էր: Աւերում եւ դաւանափոխութիւն բռնի կովկասահայի հանդէպ միւս են նոյնքան անպատիժ, ինչպէս եւ Տաճկաստանում, ու մէկ միլիոն ու կէս հայութիւնը իր դոված ինտելիգենցիայով, յեղափոխական տարրով, դէնքի սիրահարներով չէ կարողանում ոտքի տալ ամեն բան ու հարիւրներով, հազարներով սլանալ դէպի վտանգված վայրերը իր կոտորվող եղբայրներին, քոյրերին պոչտպանելու: Ամօթ եւ հազար ամօթ: Սա ապացուցում է որ կովկասում ոչ միայն ապստամբական ոգին չէ թազաւորում, այլ ինք-

նապաշտպանութեան տարրական պայցումն իսկ մեռած է ու աւելի չնչին է քան Տարոնում եւ Վասպուրականում: Կովկասում կոտորում են՝ ճարտասաններ ճրագրան յեղափոխականներ, գաէլ հեռու անձանօթ Սասունը, վանը լիկն ու Յարակիրը չեն... Ինչ էք կանգնել... Կեանքը սուղ է հր: Ամօթ եւ հազար ամօթ ձեզ: Իուք համերաշխութիւն, հայտութիւն գիտէք վրտանգի պարագային, իսկ հանգիստ րոպէներում միայն և միայն յեղափոխական ճառեր արտասանել:

ՎԱՐԴՕ

ԹԷ ԻՆՉՈՒ ԶՈՐՈՆԱԳԻՆԵՐԸ ԿՐ ՅԱՂԹԵՆ

Քօրէայի նեղուցին մէջ Թօկոյին տարած յաղթանակը այնքան մեծ է որ կր գերազանցէ ճարտագիներու յաղթութիւնը: Կոստանդնուպոլսէ կայաքաղաքը, գուցէ եւ զեղին մեծ ամիրալին երեւակայաճը: Ուսանելը ոչ միայն պարտուած են, այլ եւ ջախջախուած, անոնց խոշոր նաւատորմի զին մնացորդները ոչ մէկ նշանակութիւն չեն կրնար ունենալ ծովումէջ:

Դեղին եւ ճարտական ծովերը վերջնականապէս ինկան ճարտական սիրապետութեան տակ: Եւ այսուհետեւ ուսանելը բոլորովին վտանգաւոր չեն: Ճարտագիները ծովում աէրը ըլլալէ վերջը, կարելի է սպասել որ Ռուսիա պիտի կարենայ իր բողբջ փոխել ցամաքային պատերազմով: Նոյնիսկ այս պարագային ամեն ինչ կր ցուցնեն որ ճարտական յաղթութիւնները չը պիտի ջրջուին: Ամենամեծ գծաւարութիւնները, որոնց յաղթահարելով ճարտագիք պիտի հասնէին Մուքաէն, եւ յետոյ Թիւրք վերացած են, այն ամենը ինչ որ անկարելի կը համարուէր, մանաւանդ Բօրթ Արթուրի դրաւումը յարձակումով, որը անառիկ էր ուսանելու կարծիքով, ճարտագիներու կողմէն կոտորուեցան Ֆանթասթիք կորովով մը: Մնացած ընկերքերն ալ դրժուար է, բայց անկասկածօրէն աւելի դիւրին քան նախորդ շրջանինը:

Միայն Բօթաէնսկիին, եթէ յաջողէր ծովին սիրանալ պիտի կարենար պատերազմին ճակատագիրը փո-

խել, բայց անոր պարտութենէն վերջը ցամաքի վրայ եւս անկարելի պիտի ըլլայ ճարտանայինքն յաղթութիւն խել:

Այսպէսով այս ժողովուրդը, որ հազիւ քանի մը տարուան մէջ ձեռք բերած է եւրոպական քաղաքակրթութեան միջոցները, քիչր հրամայող, տէր, կը մնայ աշխարհի պատմութեան մեծ ճամբուն մէջ: Ան ներս կը մտնայ իր բնական առաջնակարգ ոյժ իր խելքով, գէնքով, շնորհիւ նիւթական թրայական ուժի:

Չինական պատերազմը երեւան հանեց վերածնած ճարտար արտակարգ յատկութիւնները: Բայց այն ատեն դեռ կարելի չէր ճշդիւ գնահատել անոր կորովը եւ արժանիքները: Ձիւնը շատ կը տարբերի եւրոպական քաղաքակրթութեան երկիրներէն. որպէս զի կարելի ըլլայ իբր շափ ծառայել ճարտանական ուժին եւ կարողութեան:

Միանգամայն կարելի էր ենթադրել որ ճարտարան յաղթեց, որովհետեւ չինացիներէն աւելի կատարելով զէնքեր ունէր եւ աւելի ճարպիկ էր: Բայց անյայտ էր թէ ինչ կրնայ պատահիլ ճարտար հետ, եթէ ան ընդհարուէր եւրոպական կողմի նիւթական եւ բարոյական ուժերով օժտուած պետութեան մը հետ:

Այդ անյայտ էր, բայց օրը գալուն պէս ճարտարագիտութեան փաստեր սուրին, որ իրենք արեւմտեան քաղաքակրթեալ ժողովուրդներէն աւելի լաւ յատկութիւններ ունին:

Ռուսները յամառ, համբերող, քաջ եւ յանդուգն են եւ արեւելեան ֆեոթալիզմ ունին. ըմբռնող եւ անվախ են պատերազմի մէջ եւ մեծ գաղափար ունին զինուորական պատերազմին: Այնու ամենայնիւ այս բոլոր յատկութիւնները յաղթահարուեցան ճարտարներու կողմէն, որոնք ունին քաջութիւն ինքնապաշտպանումի եւ յարձակման միջոցին, անձնագրահութիւն, հաւատք եւ հաշիւ, հպարտութիւն եւ կամք:

Ճարտարան աչքի կը զարնէ ոչ այնքան իր այն յատկութիւններով որոնք ընդհանուր են քաղաքակրթեալ ժողովուրդներուն, այլ անոնցով որմէ զուրկ է ուրիշ ժողովուրդը մը: Տաս տարուան լռիկ միջիկ պատրաստութիւնը պատերազմի համար համբերութեամբ եւ խելագիրէն նկատե-

լու արժանի բայց զարմանալի չէ: Չարմացու՞մը կսկսուի այն տեղէն երբ ճարտարագիտութեան յատկութիւնները գործի կսկսին. այսինքն այն մասին որը տուելը մնացած է, իրօք կը յուզուի, սակայն մամուլի մէջ եւ հրատարակներու վրայ անհանգիստ չէ: Որը թշնամութիւն չի գգար դէպի թշնամին, բայց գերազանգորէն բարձր է իր սիրով եւ դէպի ինքը ունեցած հաւատքին մէջ: Որը կը ներկայանայ ամեն բան հասկցող եւ ներող ժողովուրդ մը կը մտնէ իր բաղադրութիւնը եւ զայն չի արհամարհեր նոյնիսկ հսկայական յաղթութիւններէ վերջը:

Կը տեսնուի որ այս ժողովուրդը բաղկացած է փիլիսոփաներէ, որոնք ամեն ինչ կը հասկնան կը լսեն կամ կը խօսին այնչափ, որչափ որ պէտք է եւ զիտեն սպասել ու յուսալ:

Իսկ այն ճարտարները որոնք կը կողմին, եւրոպիոյ մէջ քաջութիւնը իր ցոյց կը դրուի: Ճարտարները այդպիսի բան մը չունին, անոնք փայլելու տենչ չունին, բայց կը սիրեն արժէք մը ունենալ, անմասն համեստ են ոչ միայն պարտականութիւնը կատարած ատեն, այլ եւ իրենց պարտականութենէ դուրս գործերու մէջ, ուր կը պահանջուի կեանքի զոհ: Ոչ մէկ զօրաբանակի մէջ չեն հանդիպիր այնչափ դէմքեր որոնք կամովին մահը յանձն կառնեն եւ անձնօթ կը մնան, միակ ցանկութեամբ կատարել գործ մը որ ամենուն համար օգտակար է: Հերոսները ճարտարացի մէջ հազուագիւտ չեն, այլ տեսնեակներ, հարիւրներ եւ հազարներ: Կարելի է ըսել որ ամբողջ ժողովուրդը կազմուած է քաջ կտորիներէ: որոնք կը կողմին մինչեւ վերջը համոզուած ըլլալով թէ իրենց մահը անհրաժեշտ է Արեւածագի կողմնորոշման վրան ըստպատկերուն իրենց հայրենիքին համար:

Թօկօն եւ Օյաման յաղթեցին ոչ այն պատճառով որ նիւթական պատրաստութիւնը երկարատեւ ու գիտակցօրէն եղած է, ոչ անոր համար որ լաւ զէնք եւ արձակողներ ունին եւ իրենք զարգացած, քաջ, ուժեղ եւ զգոյշ մարդիկ են, այլ անոր համար որ իրենց արամադրութեան տակ ունին ոչ անգիտակից մարդկային զանգ-

ուածներ, այլ այդպիսիներ, որոնք իրենց զինուորական պատրաստութեամբ, իրենց բարոյական յատկութիւններով կապահովեցնեն յաջողութիւնը թշնամու դէմ: Ճարտարները ունին կրօնական եւ բարոյական ուժ մը որոնց շնորհիւ անոնց կեանքը կընդունին հայրենիքի փրկութեան միջոց մը:

Ոչ մէկ զօրաբանակին մէջ մահը այնքան ուրախութեամբ չի գիտարուուիր, որչափ ճարտարականին մէջ: Ինչ նշանակութիւն ունի հարիւր հազար մարդոց կորուստը հայրենիքի բարիքին համար: Այս անշոջափելի ուժն է այն գործիքը որուն թօկօն եւ Օյաման առաւելագէտ կը պարտին իրենց յաղթութիւնները եւ ճարտար իր յաղթանակը ներկայ քաղաքակրթութեան մէջ:

Մեծ է, որովհետեւ ոչ մէկ ազգայնագէտ անյուսալի կերպով երեւան եկած չէ իր դրական բարեմասնութիւններով, որոնք կը ստեղծեն մեծ և փայլուն ապագայ:

Թարգմ. Ժողովուրդի Տիրալիս

ՆՕՏՈՒ ՇԵՆԱԳԻՐԸ

«Լը Ժուրնալ» թերթի յայտնի թղթակից Նոտօ հետեւեալը հեռագրած է.

«Թօժտէնստիվէնսկու պարտութիւնը յետոյ, կարելի է ծովային պատերազմը Ռուսիոյ և Ճարտար միջև վերջացած համարել. արտակարգ դէպքը, որ ներկայացնում է Յուշիմայի ճակատամարտը եւ խորհրդաւոր կը մնայ: Ամբողջ աշխարհը մնաց զարմացած որ ճարտարական նաւատորմիչը շնչին կորուստով յաղթութիւնը տարաւ: Անկասկած վերջը կրճատեալ պատճառները և մանրամասնութիւնները, որոնք իրենց մէջ պարունակելու են նաև անակնկալներ: Այսուհետեւ ծովային արուեստի մէջ կայ մի կէտ, որի վրա լուրջ ուշադրութիւն պէտք է դարձնել: Ծառո-

նական նաւատորմիչը 8000 մէթր հեռաւորութիւնից սկսել է ուժգան կոծուժը, մինչդեռ ռուսները կարող էին դեռ 6000 մէթրին հասած ուժգանութեամբ, այն էլ ճարտանական հեռաւոր հարուածներից արդէն թուլացած:

Այդ վայրկեանից ռուսական նաւատորմիչը պէտք էր ոչնչանար, ինչպէս և մէկ մասը ընկըղմվեց, միւսը զերի ընկաւ:

Ներագառուով, իր ոչ այնքան զլլասոված նաւատորմիչով անձնատար է եղել, որովհետեւ տեսել է թէ թշնամու ուժերը շատ են գերազանց:

Բայց որչափ անբացատրելի կէտեր կան դեռ այս սարսափելի պատմութեան մէջ:

«Պէտքը չըկայ պատմելու թէ որչափ իրարու հակառակ, բազմաթիւ զորոյցներ կան ռուսական Արմատայի ոչնչանալու մասին թօքիօյի մէջ: Իսկայն երեւակայականներէ մէջ կան հիմնաւոր ճշմարտութիւններ: Բօժտէնստիվէնսկու նաւարածի գերիները յայտարարում են որ իրենք բացարձակօրէն համոզուած էին թէ թօքիօյի խաբել են և ճարտարական գլխաւոր ուժերը ռուսներին սպասում են հիւսիսային Յուշիմայի կամ Լապեթուզ նիւղուցների մօտ: Ընդհակառակը խաբվողը եղաւ Բօժտէնստիվէնսկին և ընկաւ թօքիօյի թակարթով: Յուշիմայի մօտեցած միջոցին ռուս ծովակալը նկատու է միայն մի քանի ճարտարական նաւերով: Մտաւոր նա մտնում է Գորէայի ծոցը, և ընկնում ճարտարական երկու նաւարածի ներքին մէջը, որոնք մինչեւ այդ ժամանակ մեծ խնամքով թաղանթած էին: Դա արդէն առաջին առաւելութիւնն էր ճա-

Ա. ԱՄՖԻՏԵՍՏՐՈՎ

ՎԻԿՏՐՈՒ Ա ՊԻՆՎՈՎ Ա

(Տօնախմբութիւն)

(Փրագիտի յիշողութիւններից. Անտան արխածներ քաւակալն ճարտարական հասարակութեան միջոց)

(Թարգմ. ռուսերէնից)

Է.

(Շար. Ասիոյի քիւրդեր)

Ինչ էր ինձ զարմացնում: Ոչ ինչ, Ինչը արեւելեանում. ոչ մի բան, Ինչ էր հետաքրքրում. ոչինչ, ոչ ինչ եւ ոչինչ: Կատարեալ անզգայնութիւն. ոչ տիրամած այլ անտարբեր, որը համուծ է երբ մարդ սկսում է հանգստանալ նեարդերի շա-

փագանց յոգնութիւնից: Բոլորովին դադարեցի տնից դուրս գալ: Դրամ կար: Ամբողջ օրերով մեն-մենակ նստում եմ կահաւորված սենեակներում. եթէ մէկը գալիս է լաւ, եթէ ոչ աւելի լաւ: Հաստատում եմ. ծուլացել եմ, այնպէս որ երբեմն գլուխս սանրել իսկ չեմ ուզում. առաւօտեան ուժիւն եմ վերկենում անկողնից, բայց ճաշի ժամանակ հազիւ եմ լուլուցում: Թրքական դիւան ունէի սենեակումս, ու ամբողջ օրը նրա վրա պարկուծ. այդպէս, գիրքը քիչս առնել, թէյի բաժակը կոյ ջրս մուծ:

Այդ միջոցներին գիւղից գալիս է Արիւնան. հօրաքոյրս կաթաւածահար էր եղել. այդ մասին յայտնելու: Եւ հաղորդում է—Իշխանն էլ գիւղ էր վերադարձել եւ կրկին արտասահման մեկնել, ուզում են ամուսնացնել, Օրեստը գալիս պէս ոռնում է իմ մասին, Սաշան բարկութիւնից մի օրերուի առաջարկութիւն է արել. մերժել են, սկսել է հարբել. եւն այսպիսի նորութիւններ:

Արիւնան տեսաւ որ այտերս ուռել են, աչքերս մտի մէջ կորել. շարունակ պարկուծ եմ, տեղիցս չեմ շարժվում, չըջազգեստով Արլոմով եմ զարձել ու մի լաւ դիտելուց յետոյ ասում է.

- Իկտորիա դու յղի ես:
- Այդպէս էլ եղաւ. այնժամանակ ես հասկացայ. նոր սկսվող կեանքը իմ մէջ դադարեցրել էր իմ կեանքը իր զարգանալովը.
- Էյ, ի՞նչ պէտք է անես հարցնում է Արիւնան. կը ծնես, բայց երեխային ո՞ւր պէտք է դնես:
- Կը մեծցնենք:
- Մեղ ժօտ:
- Այո, մեզ ժօտ:
- Բայց դու, Վիկտորիա ցնդալ ե՞ս: Դեռ դու հազիւ քսան տարեկան ես եւ ուզում ես հանձնել զաւակով ամբողջ կեանքը կաշկանդե՞ս:
- Հապա նեմա գետը չը պէտք է նետե՞նք:
- Նեման գետար է. դուք այս տեղ այնքան ուստիկաներ ունէք որ բայց Օսնան նետել կարելի է:

Եւ այնպէս անվրդով ու համոզված կերպով արտասանեց այդ խօսքերը, որ ես ամբողջ մարմնով սարսուցի: Միշտ գիտէի որ Արիւնան փորձված մարդ է, բայց այստեղ տեսնում եմ որ եթէ ինքը այդպէս չէ արել, պատրաստ է անելու, առանց ո եւ է վարանումի:

— Ոչ, ստուծ եմ ես. անկարելի է, այդ մարդասպանութիւն է. խիզս ամբողջ կեանքում կը տանջէ:

— Օհօ. Սարսափելի կին է Արիւնան, նըրանում գազան կայ նստած. պաղարիւն, խստաբերտ եւ անհաւատ է: Նա շատ ծածկամիտ է եւ օտար մարդին դժուար է նրան անկեղծ խօսակցութեան դրաւել: Իմ մօտ էլ, մեր ընդհանուր ամբողջ կեանքի ընթացքում հազիւ մի քանի անգամ իր սիրտը բացել է. բայց բացվածն էլ սարսափելի էր. ծանր էր գալիս լսելը, ես երբեմն կարդացել եմ Բէլլինսկու Գօգօլին ուղղած նամակը, ու երբ հասայ ռուս ժողովրդի անասուածութեան վերաբերող նախադա-

բոնացիներին համար Սրանց նա-
ւատորմիդը և ուրիշ կողմերով
ցոյց տեսց իր առաւելութիւնը:
իր խուզարկիչ պաշտօնատարու-
թիւնը վաղուց հասկացել էր Բոթ-
տէնստփէնսկու ծրագիրը վերջերս
Ծ. Արեւելքի շրեբը հասնելուց
սկսած ձեռնարկները սկսել են
մէկը միւսի ետեւից ոչնչացնել
առաւելուք իրենց կեդրոնա-
ցած կրակը հետուից և ճշդու-
թեամբ թափելով նաւերի գլխին.
մինչդեռ առաւելուք նաւերի կը-
րակը ցրուած և անճիշդ չիչին
արդիւնքներ առեց:

Ճարտնական թորփիլոնաւերի
քաջ պաշտօնեաները վերջացրին
մնացածը:

Հոնցի որ ճարտնացուց մեծ ծա-
ւալութիւն են մատուցել ընդ-
ծովեայ նաւակները, բայց զա-
ղեւ չը հաստատված են թագրու-
թիւն է:

Հիմա թերթերը հետզհետէ նոր
և նոր տեղեկութիւններ են տա-
լիս ճակատամարտի ընթացքի
մասին, դժբախտ առաւելուքի և
յաղթական ճարտնացիների հա-
մար:

Իսպախի ձկնորսական նաւեր
բազմաթիւ ուսներ մահւան
ճանկերից խլած, բերում են ճա-
րտնական նաւահանգիստները:
Սրանից աւելի լրակատար պատու
հաս չի լինի Ոչ միայն առաւելուքը
չեն կարողացել ճարտնացիների
յաղթութիւնը սուղի նստեցնել,
այլ և իրենց հակառակորդին կա-
րելութիւն են տուել նաւատոր-
միդին աւելացնել մի քանի գե-
ղեցիկ գերված նաւեր:

Հիմա չեմ կարող չը յիշել որ
երբ լուր տարածվեց թէ Բոթ-
տէնստփէնսկին հասել է նախա-
մտերը ինչպէս բոլոր ճարտնա-
ցիները բնիկների տակից ծիծա-
լում էին: Երէկ թօքթօն լուսա-

վառված էր, կազմակերպվեցին
մի քանի հայրենասիրական ցոյ-
ցեր: Բայց ճարտնական ժողովուր-
դը մի ուժեղ կոնտրոլ ունի իր
վրա. նա աւելի տպաւորող է իր
լուծութեան մէջ. քան թէ ցոյցերի
նշանակութիւնը: Պարտաւոր
անօգուտ է նոր նաւեր շինել, ե-
թէ չը բանան նոր գարոցներ,
որպէսզի տեղեկներ նոր մարդիկ
և նոր իրէջարներ:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թէհրան, մայիս 10/23

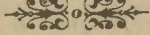
Կարգալով պատուական հարձակու-
թիւ 698-ում «Մերուկ» ստորագրու-
թեամբ նամակը, որի մէջ տեղոյս
ուսուցչական խմբի կազմակերպած
տոնապարտի ընտանիքը ներկայաց-
ման առթիւ պ. լրատուն «չէր քաջ-
ուել խեղաթիւրելու իրողութիւնը»
տողերիս գրողը սկզբում վճռել էր
լուր ու անցնել. համոզված լինելով
որ լուծութիւնը համաձայնութեան նը-
շան լինելուց առաջ եւ արամար-
հանքի նշան է... Սակայն ինկատի
առնելով այն հանգամանքը, որ պ.
լրատուն-առաջնորդուելով լուծութիւնը
լոկ համաձայնութեան նշան լինելու
սխալ տեղմիտով—եւ ապագայում ա-
պարէզ կը գայ փաստերի նմանօրի-
նակ յեղաշրջմամբ, միանգամայն ի
շարը գործադրելով թէ մամուլի բարձր
վստահութիւնը եւ թէ ընթացողի
բարի հաւատը, ես—որպէս մասնակ-
ցող նոյն ներկայացման—աւելորդ
չեմ համարում ասել հետեւեալը:

Նախ եւ առաջ յիշեցնելով պ. ԼԵ-
րատուն, որ «անկեղծութիւնը» պի-
տի լինի գրողի առաջին ու վերջին
պայմանը—այլպէս գրողը կը կնքուի
«մոտոտը» անպատուանշանով—կաւե-
լացնեմ: Առաջին— «տոնապարտի ըն-
տանիքն» խաղաղով, Թէհրանի ու-
սուցչական խումբը եւ նորա հետ
մասնակցողները, երբէք յաւակնու-
թիւն չեն ունեցել, ինչպէս լրատուն
է գրուատում, ոչ «որոշրեակներին»
հաշակ վայելելու, և ոչ էլ «հաւատա-
ցած որ հէնց նոր են եկել Պետեր-

բուրգի մեծ թատրոնի բեմից ու վա-
զել Թէհրան...» Աւսուցչական խում-
բը այդ ներկայացմամբ բացի տեղա-
կան գարոցներին նիւթապիւս օգնելու
նպատակից, ցանկացել է եւ տայ թէ
բանի հայ հասարակութեան մի պար-
զին ներկայացում... Ինչ վերաբե-
րում է որքան յաջողութեան, այդ
մասին խօսել կարող է միայն «ան-
կեղծութիւնը» որը դժբաղդարար
չատ խորթ ու անհասկանալի է թէհ-
րանում գտնուող մի շարք «ծերուկ-
ներին», որոնց համար մի զէվիլ միայն
կայ.—հալածել ում կարելի է: Երկ-
րորդ— մեզ բողոքովին չի գարմաց-
նում կրթութեամբ, որ մէկը անձ-
նական շահերի անսակցեցից, նեղ ու
մոլի կուսակցական ակնոցների ետե-
ւից նայելով ոչ միայն հեղուկեան
փոխարէն «հարստութիւն ու ինքնա-
հաւանութիւն» է գտնում մարդկանց
մէջ, այլ և «ճոխ դատարկութիւն»
այնտեղ, որտեղ հազիւ մի քանի ա-
թոններ էին ազատ. երրորդ— Պ.
լրատուն ինչպէս երեւում է չափա-
զանց անհանգստութիւն է պատճա-
ռել «բարեհաճ մասնակցութեամբ»
բառերը, որ եւ ամփոփել է չափերու-
ների մէջ... Բարեհաճ մասնակցու-
թեամբ է եղել տիկ. Իւզարբը Վար-
դանեանի, որ միակ կանացի ոյժն է
ներկայացումների ժամանակ, իսկ
ստացած վարձատրութիւնը՝ շնորհա-
կալիքի ու խրախուսանքի փոխարէն—
հալածանք ու արհամարհանք... Սա-
կայն յարգելի տիկինը այդպիսի շատ
և շատ չափերուային տոներ է անց-
կացրել իւր գործունէութեան ըն-
թացքում... Ես ոյժ է՝ այն էլ գնա-
հատել—ոչ միայն ներկայացումների
ժամանակ այլ եւ ուրիշ «ասպարէզ-
ներում»... Այսին, թող թաքնուած
«ծերուկները» առաւել, եւս չվրդով-
ուեն թէ կրկնուեն լինենք, որ այն՝
«Ոճրագործի ընտանիքը» տեղի ու-
նեցաւ ոչ թէ բարեհաճ, այլ «ամենա-
բարեհաճ» մասնակցութեամբ տիկ.
Իւզարբը Վարդանեանի:

Ներկայ հարցի առթիւ ընդ միշտ
վերջացնելով ասելիքս, տողերիս գրո-
ղը պ. լրատունի նման չի թագնում
զանազան ծածկանունների տակ:

ԱՐԱՍՆԻՍՏԵԱՆ

սութեան կանգ առայ ու մտածեցի:
Այդ ճիշդ չէ: Բայց վերջը գլխի ըն-
կայ. բայց իմ Արինաս. ինչի է հա-
ւատում նա ինչից է վախենում. ոչ
Աստուծոյ եւ ոչ սատանայից: Միայն
գրաւով չէ պարծենում, պերճախո-
սութիւններ չէ անում. լուրի ապ-
րում է: Սակայն այդ ներքին, լուր
բացատրութիւն է, ինքն իր մէջ գոց-
ված, վճռված եւ անսահման բացա-
ռութիւն:

Դուք ժողովրդի մէջ հանդիպել
էք Ժպերի սրբապիղծների: Արինան
այդ չէ. նրանք յուզվող են կրքոտ,
և սրբապիղծեան միջոցին յանկարծ
փորձվում են մտածել թէ հետեւա-
ք ինչ կը լինի: Յանկարծ կրակ
կիչին կը լափէ. հրեշտակապետ միջա-
յէլը որով կը գայ եւ ես, չը հաւա-
սացող թովմաս, երեսի վրայ կրնկ-
նեմ, կը զղջամ, ամեն բանի կը հա-
ւատամ և Աստուած կը ներէ ու ար-
քայութիւն կերթամ: Ահա այդպէս
են առաւ սրբապիղծները. բայց իմ
լոյս Արինայիս այդ տեսակ ոչ մի
փորձեր պէտք չեն. նա պարզապէս

այդ տեսակ հարցերը իր գլխից մըշ-
տապէս վանել է: Հաւատում է մի-
այն մարտին, սիրում է միայն մար-
մերը եւ հոգին գրեթէ իբրեւ շոգի
է ընդունում. երեսն ու կատի
ձաքը նրա համար միեւնոյն բանն են:
Արինան անտարբեր է եւ ամեն բան
արհամարում է: Ո եւ է զգացումի
հետ հաշիւ ունենալ, բացի իր շա-
հից եւ բաւականութիւնից, նա զրո
է համարում. Ով իր բաւականու-
թեան համար է ապրում Արինայի
աչքում մարդ է, մնացածները ոչնչ-
չութիւն են, աղբ. իր տեսակի մէջ
մէկ հատիկ է: Պատմեցէք նրան
ճարպիկ շարլատանութեան պատմու-
թիւն, եւ եթէ յաջող է, Արինայի
համակրութիւնը շարլատանի կողմը կը
լինի: Ահա Արինայի օրէնքը. կամե-
ցայ եւ կարողացայ. նա ոչ ոքի ստոր
չէ անանում. նրա կարծիքով բոլոր
անյաջողակ ստորներին պէտք է
արհամարել ոչ թէ իրենց արամադ-
րութիւնների այլ անկարողութեան
համար: Ամեն մի մեղաւոր խելացի
կտրիճութիւն նրա համար հիացման

նիւթ է. Դիտել՞ք եւ Արինայի համակ-
րութիւնը վերջնապէս գրաւեցի նը-
րանով որ անպիտան բանակ սիրուն, գե-
ղեցիկ երկրպագուների քթիցից բռնած
խաղաղեցրով. Աքանասիի հետ կապ
վեցի: Արկածի ժպիտութիւնը, հա-
կատութեան լրբութիւնը նրան շատ
հաճելի է եղել:

Մանաւանդ որ Արինան տղամարդ-
կանց առհասարակ հանդուրժել չէ
կարողանում եւ նրանց յիւար կացու-
թեան մէջ տեսնելու սիրահար է. ու
մինչեւ օրս էլ սիրեկաններ է գտնում
եւ տեսնէք թէ ինչպէս վարում է
նրանց. ծպտուն հանել չեն կա-
րողանում մտքը. շան պէս աչքերի
մէջն են նայում: Տիրող, լպիլը եւ
անամօթ է: Ուղիղ ուսու այն կիւնը,
որ 70 դարձվածք է գտնում մինչեւ
վատարանի վրայից իջնելը: Ամեն ջը-
րից չոր դուրս կը գայ, ու վերջը կը
ծաղրէ: Մարդկանց առջեւ պատմի
վախը ցոյց է տալիս եւ ամօթ կը
համարէ, բայց իր առջեւ ոչ ամօթ
եւ ոչ վախ: Բարոյականութեան կա-
տարեալ ոչնչացում: Դու ու կէս ա.

ՀԱՏՈՒԹԵԱՆ ԶՈՐԸ

«Լր մուռնայ թերթի Բեթերս-
պուրկի թղթակիցը կը հարցոյէ որ
պաշտօնական շրջանակներու մէջ գը-
տած է բազմաթիւ մարդիկ որոնք
կուսակից են պատերազմը շարունա-
կելուն եւ կը հայտնեն պատերազմի
դէմ գրող թերթերը եւ կը յայտարա-
րեն:

«Հաշտութիւն ուզենք. եթէ Ֆր-
րանսաւ այդ կուզէ, այդ անոր հա-
մար է որ այսօր անոր միջոնները
տեղաւորուած են Ռուսոյ մէջ. Ֆր-
րանսան կը տեսնայ որ այլեւս Ռու-
սոյ ուժին վրայ չի կրնար յոյս ու-
նենալ, կաշխատի կանգնել: Պատե-
րազը կրնայ մեծ հարուած տալ կայս-
րութեան զրամական գործառնու-
թիւններուն, ուրեմն եւ Ֆրանսական
շահերուն»

Միւս կողմէն ալ պատերազմին հա-
կառկորդները հաշտութեան մասին
եղած ամեն մէկ լուր մեծ ուրախու-
թեամբ կընդունին: Ամենքն ալ համա-
ձայն են որ ազգային ժողովը գու-
մարուի եւ այդ խնդրին լուծուած ա-
նոր յանձնուի:

Ամերիկայի նախագահը շատ ան-
կեղծ խօսակցութիւն մը ունեցած է
առաւելուքի հասին հետեւ յայ-
տարարած է պատերազմին շարունա-
կութեան պիտի զօրեղացնէ ճարտի
պահանջկոտութիւնը, որովհետեւ կե-
րեւի որ Ռուսիան պատերազմին մէջ
չպիտի կարենայ գերակշռող օրթ
ստանալ. կառավարութեան յայտնի
չեն ճարտնական պահանջները:

Դեսպանը յայտարարած է որ Ռու-
սիո տրամադրութիւն ունի պատե-
րազը շարունակել, որովհետեւ վայր-
կեանը հաշտութեան մասին բանակ-
ցելու համար նպաստաւոր չէ, երկ-
րորդ՝ որ Ռուսիա սպասուող բան մը
չպիտի կորսնցնէ. Ռուսիան իր հո-
ղէն բան մը կորսնցուցած չէ որ հաշ-
տութիւն ուզէ:

Թօքթօյէն «Միւստարտ»-ի կը հա-
ղորդեն որ ճարտնացի հաշտութեան
մասին կը լուեն, որ եւ կապացուցա-
նէ թէ վրատիւթօքթը չը գրաւած
այդ խնդիրով չի պի պիտի զբաղին:

առջ նրանից լաւ ջատու գուրս
կը գար:

— Ինչպէս էք դատում, ասեցի ես.
մինչդեռ որչափ նկատել եմ, ընդ-
հակառակը նա ձեզ պաշտում է:

Վիկտորիան գլխով համաձայնեց և
շարունակեց.

— Սիրում է, անհոգութեամբ հաս-
տատեց. նոյն իսկ որոշ գոհողութիւն
ների պատրաստ է ինձ համար, եթէ
պէտքը գար Ռուսերից է այդ ըզ-
գացմունքը ինձ համար. միշտ հանե-
լուկ է մնացել. որովհետեւ միայն
ինձ է որ սիրում է. իր գաւակ վա-
նիչկայի հանդէպ նոյնչափ անտար-
բեր է որչափ այն աքլորի. որը զբոս-
նում է ցանկապատի ետեւում թերեւս
գոյութիւն ունի մի գաղտնի հոգե-
բանական օրէնք որի համաձայն ա-
մենախիստ մարդն իսկ գոնէ մի
սիրելի էակ պէտք է ունենայ, մի
կենդանի բանկ, որի մէջ պէտք է
տեղաւորէ իր բոլոր քնքը—ըզ զգացու-
մանը եւ ձգտումները եւ այնուհետեւ
ամբողջ ախարհի համար ոչինչ, ա-
զատ խղճով. մերկ անպիտան:

(Շարունակելի)

Յրանսայի ձերակոյտական տէր-
թուռնէլ տր Գօնսթան ազգային ժո-
ղովի միջազգային միջնորդ գառա-
րանի կուսակից երեսփոխաններուն
պետը, իր կուսակիցները ժողովի հրա-
ւիրած է քննեն այն որոշումը, որով
կոչ կընէ Յրանսայի կառավարու-
թեան Անգլիոյ հետ համաձայնելով
Ռուսիոյ եւ Ճարճի հաշտութեան
հրահրեն:

Նախօրոյ առի՞վ մը «Թան» լրագիրը
կը լիւն նպատակաւ պայմանները
հաշտութեան առթիւ, ճուշմանի ճա-
կատարաբէն վերջը, նախ թերթը
կը յայտարարէ որ Ռուսիոյ իրական
շահերը աչքի առջեւ ունենալով նա-
խապէս պէտք է յայտնել որ եթէ
Ռուսիոյ որոշէ աւպատճառ պատե-
րազմը շարունակել, կրնայ:

Կարելորդ այն չէ որ գիտնանք թէ
Ռուսիա կրնայ շարունակել, այլ
այն է թէ պատճառ մը ունի՞ շարու-
նակելու կամ թէ շարունակուի
կրնայ փոխել պատերազմին ելքը:

Աչքի առջեւ ունենալով որ Ռու-
սիա առանց նաւատորմի չի պիտի
կարենայ ետ գրաւել Բօթնի Արթուրը
միւս կողմէն որ ուսները ժամանա-
կակից պատերազմի համար անպէտք
եղան, ու այդ պակասութիւնները
կարճ ժամանակամիջոցի մը մէջ շին
կրնար չտկուել, ուղած չուզած պի-
տի ստիպուել մասնել որ Ճարճի
իր գերազանցութիւնը պիտի պահ-
պանէ:

Այս պայմաններու մէջ, մանաւանդ
նկատի առնելով որ Ռուսիա ուրիշ
տեղեր ալ շահեր ունի եւ ներքին տագ-
նապը չի պիտի վերջանայ նախ քան
հաշտութեան կնքուիլը Ռուսիոյ հա-
մար աւելի լաւ է հաշտութեան բանակ
ցութիւններու մտնել:

Ճարճի մանր պայմաններ պիտի
առաջարկէ եղբ, բայց միթէ վերջը
միւսներն պահանջները պիտի մնան:

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Անցեալ կիրակի չը նայելով
թերթերու մէջ տպուած հրաւի-
րագրին, եկեղեցիին բակը շատ
չնչին բազմութիւն մը մնաց հե-
տաքրքրուելու առաջնորդական
խնդրով, մնացածին ալ երկու
երրորդը կրննը ու մանուկներ
էին:

Վառնայի այն գասակարգը որը
պիտի կարենար իր տրամադրու-
թիւնները յայտնել առաջնորդին
տրուելիք ծախքերու համար,
բողոքով կը բացակայէր:

Նորեկ տէրաէրի Գուրպէթեա
նի առեւտրութիւններէն վերջ
սկսան ընտրել յանձնախումբ մը
որի պարտականութիւնը պիտի
ըլլայ խորհելու եւ միջոցներ
ձեռք առնելու առաջնորդի խըն-
դիրը զբաղան կերպով լուծելու
համար:

Այդ յանձնախումբին անդամներ
ընտրված են՝

- Տ. Վահրամ քհն. Մարտիան
- Տիար Տօքթ. Թորոսեան
- Սարգիս Բիւրտեան
- Յակոբ Թօսպըլըգեան
- Փիլիպոս Հալաճեան

Յուրաքանչեւ Գուրպէթեան
Արշաք Փաճաճեան

Կը ցաւինք որ Վառնայի հայ
հասարակութիւնը այնքան անտար-
բեր գտնուեցաւ զէպի այս գործը
որ համագումար սարգողները
պարտաւորուեցան կրննը եւ մա-
նուկներու ներկայութիւնը եւս
ի նկատի առնել:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Վեչերնա Ռոշթա» թերթը կը
հաղորդէ թէ յայտնի հայ դե-
րասան Կարապետ Գալփեան Ֆի-
լիպէ հասեր է և մտադրութիւն
ունի երեւնալ պուլկարական բե-
մին վրայ:

Սօֆիայի ուսանողական խոռ-
վութիւնները գազարած կը հա-
մարուին: Համալսարանը մինչ
եկող ուսանողական տարին գոց-
ուելու որոշումը տրուելէն յետոյ
ուսանողները իրենց տները վե-
րադարձեր են, իսկ արտաք-
սուածներու մէկ զգալի մասը ար-
տասահման անցեր է ուսումը
շարունակելու համար:

— Իշխանը ներկայ եղեր է Գեր
մանիոյ գահաժառանգի ամուս-
նութեան հանգէսին: Վիլհելմ
կայսրը շատ սիրով ընդունած է
Իշխանը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թ Ո Ւ Ր Ք Ի Ա

Մայիս 26ին Պուլէն կը հեռա-
գրեն որ Ռուս եւ Աւստրիական
գեասպանները Բ. Գոնէն պահան-
ջած են եռանդուն միջոցներ
ձեռք առնել ալպանական շար-
ժումները ճնշելու համար:

— Գարափներուն խնդիրը դեռ
վերջացած չէ, որովհետեւ մաս-
նաւոր հոգեր ծախելու և վարձու
տալու մասին վէճեր ծագած են:
Այդ պատճառով թուրք փոխա-
ռութիւնը պիտի ուշանայ:

Ռ Ո Ւ Ս Ի Ա

Պետութեան պաշտօնական թեր-
թը կը հաղորդէ որ նախարարա-
կան խորհուրդը սկսած է քննել
Պուլկիին երեսփոխանական ժո-
ղով հրաւիրելու առաջարկը:

— Նախարարական խորհուրդը
ժրագիր մը մշակած է որու հա-
մեմատ ցարը հրովարդակ պիտի
հանէ ժողովրդեան ներկայացու-
ցիչներ հրաւիրելու առաջարկե-
լու համար պատերազմը շարու-
նակելու կամ դադարեցնելու խըն-
դիրը:

— Կառավարական շրջանակ-
ները մեծ յուզման մէջ են ըլ-
լալիք փոփոխութիւններու տե-
սարանի առջեւ:

Գրականօրէն կը պնդուի որ
Ռիթէ պիտի կարգուի Գոնէլէր
երկրին ելեւմուտքը և ար-
տաքին գործերը վարելու իշ-
խանութեամբ:

ՅՐԱՆՍԱ

Տէլքասէ հրամարած է արտա-
քին գործոց նախարարութեան
պաշտօնէն:

Շվիս Նորվիկիա

Քրիստիանիայէն մայիս 26ին կը
հեռագրեն թէ Նորվիկիան յարա-
բերութիւնները խզցն ճվէտէն:
Ազգային ժողովը ժամանակաւոր
կառավարութիւն է կազմեր
եւ Սակար թագաւորէն կը խնդրէ
Պերօնատովա ընտանիքէն իշխան
մը զրկէ Նորվիկիա:

Սակար թագաւորը պաշտօնա-
պէս բողոքներ է այդ որոշման
դէմ:

ՌՈՒՍ—ՃԱՐՃԻՆԿԱՆ

Պ Ա Տ Ե Ր Ա Ջ Մ

— Ինթերսպուրկէն կը հեռա-
գրեն որ ցարը իր Բարիզի և Վա-
շինկթօնի գեասպաններուն հրա-
մայած է Ամերիկեան և Յրանսա-
կան կառավարութեանց խնդրեն
որ բարեհաճին հասկնալ Ճարճի
հաշտութեան պայմանները:

— Ռուսական երեք զրահաւոր-
ներ ապաստաներ են Մանիլա:
Միացեալ նահանգներու նախա-
գահը պահանջած է որ կամ 24
ժամուան մէջ հեռանան, կամ թէ
զինաթափ ըլլան:

— Ռուսական պաշտօնական տե-
ղեկութիւններն ալ կը հաստա-
տեն մինչեւ օրս ստացուած տե-
ղեկութիւնները Յուշիմայի ճա-
կատարարի մասին:

— Ռուս գերուած զրահաւորնե-
րէն երկուքը որոնք շատ քիչ վը-
նասուած էին ճակատամարտի ա-
տեն, արդէն ճարճանցիներու
կողմէ կը գործածուին:

— Թօքոյէ կը հաղորդեն որ
ամիրալ Բօժտէնստովէսկի երեք
ամսուան ընթացքի մէջ կառող-
ջանայ, վիրաւորուած է քանի
մը տեղերէ:

— Ճարճի ժողովուրդը կը պա-
հանջէ ի յիշատակ Թօկոյի յաղ-
թութեան մեծ փարոս մը շինուի
ճակատամարտ եղած տեղին ա-
փին վրայ:

ՏՈՒՐԿԵՐՈՒ ՆՈՐ ԿԱՆՈՆԱԳԻՐ
ՊՈՒԿԱՐՈՅ

Սօսրանիէի Ժ. Գ. նստին մէջ ըն-
դունուած այս նոր կանոնագիրը մեծ
մասամբ յեղաշրջած է նախորդ օ-
րէնքները: Մեր ազգայինները առ-
հասարակ, մանաւանդ գիւղի իա-
նութեաններն ու արհեստաւորները
չեն գիտեր այդ օրէնքները ու միշտ
ալ կը վեճասուին, աուրք մը երկու
անգամ կը վճարեն կամ աւելորդ տե-
ղը տուգանք կուտան առանց պաշ-
տօնեային ապօրինութեան դէմ բո-
ղոքելու:

Ռուսի այդ կարգի ազգայիններու
ժառանգութիւն մը մասուցանելու հա-
մար, այս օրոգամ հայերէնի թարգ-
մանելով հրատարակեցինք այդ կա-
րուար օրէնքները: Մեր հրատարա-
կած տետրակը գրպանը ունեցողը ոչ
մէկ պաշտօնեայէ չի խաբուի, կը
գիտնայ թէ երբ կամ որո՞ւ պիտի
վճարէ տուրքը, տուգանք պիտի տայ
թէ ոչ եւ որչափ եւն: Ոչինչ գու-
մարի մը համար ազահութիւն չընողը
առանեակ փրանքներ պիտի շահի ա-
պահովագէս եւ ուրիշներու ալ պատ-
ճառ պիտի ըլլայ որ շահին:

Կը հրահրենք մեր ազգայինները
որ օգտուին առիթէն:

Լեզուն շատ պարզ է, եւ կարելոր
տեղերը Պուլկարեէնը կամ տաճկե-
րէն ալ տպուած է:

Գին 2) սանգիմ փութի ծախքով 25
Գրամի փոխարէն 5 սանգիմիոց նամա-
կազմով ալ կընդունուի:

Դիմել Օնիկ Բարսեղեանի «Սրե-
ւելեան սպարան»:

Ա Ջ Դ

Աղքատ, Ընկեր, Գործ, Ժողովս
կուզայ հրապարակաւ յայտարարել
թէ Ընկերութեան ի նպատակ սկսած
է գանձանակ մը շրջաբերել հաւաքիչ
պ. Հ. Քիրիշեանի ձեռամբ, եւ կը
խնդրէ որ ամեն անհատ անխորթէն
մասնակցի սոյն բարենպաստ կործին
որուն համար կանխաւ մեր շնորհա-
կալիքը:

Սյս առ թիւ նաեւ կուգայ խնդրել
այն արգոյ ազգայիններէն, որոնք
ինքնաբերաբար փոխաբած են ընկե-
րութեան ամսական վճարում մը ը-
նել, հաճին ըստ առաջնոյն վճարել
հաւաքին, ստանալով իրենց ընկա-
լագրերը, որպէս զի Գործ, Ժողովս
կարենայ միշտ նպաստել իրեն զիժող
աղքատները:

Ի զիմաց Աղքատ, Ընկեր,
Ատենադպիր Ատենապետ
Յ. Ազապար Մ. Գարագաշեան

Շուժայի Պետո Պուլկարացի ըն-
թերցարանին մէջ կը ծախուի Հայ
Յեղ. Գաշնակցութեան արձրաբան-
դակ սկիզբ զինանշանը գածէ խիստ
չքեղ պատրաստուած 49—43 սն. մե-
ծութեամբ, Արձանագործ Պ. Սորէն
Փափագեանէ, որ գեղարուեստական
գնահատելի գործ մըն է:

Կարծէ որ ամեն հայ ու Գաշնակ-
ցական ընկեր ունենայ ան իր սնե-
եակին մէջ:

Գինն է 10 ֆրանք կանխիկ,
զիմել Շուժայի Պետո Պուլկարացի
ընթերցարանի վարչութեան: